

II PRZYKAZANIE

Słowo Pana

NIE BĘDZIESZ BRAŁ IMIENIA PANA, BOGA SWEGO, NADAREMNI

Nie będziesz wzywał imienia Pana, Boga twego, do czczych rzeczy (Wj 20,7)

Ojciec nasz, który jesteś w niebie, niech się święci imię twoje (Mt 6,9)

Imię w Biblii nie jest określeniem konwencjonalnym, umownym czy przypadkowym, lecz oznacza istotę i przymioty tego, kto je nosi. Znievažyc czyjeś imię, to tak jakby znievažyc osobę o tym imieniu. Bóg powierza swoje imię tym, którzy w Niego wierzą. Jest to znak zaufania i zażyłości. „Imię Pańskie jest święte”. Dlatego też człowiek powinien używać imienia Bożego tylko po to, by je błogosławić, wychwalać i uwielbiać.

„Drugie przykazanie zabrania nadużywania imienia Bożego, to znaczy wszelkiego nieodpowiedniego używania imienia Boga, Jezusa Chrystusa, Najświętszej Maryi Panny i wszystkich świętych” (KKK 2146). Jeśli jesteś chrześcijaninem, nie wzywaj imienia pańskiego nadaremno. Bądź chrześcijaninem naprawdę, nie tylko z nazwy, nie bądź chrześcijaninem byle jakim, bo „nie każdy, kto mi mówi „Panie! Panie!” wejdzie do królestwa niebieskiego” (Mt 7,21)

Przykazanie to stawia przed człowiekiem zadanie: spełniaj swe życiowe powołanie tak, by być godnym miana chrześcijanina. Zatem chodzi nie tylko o zakaz nadużywania imienia Bożego, ale przede wszystkim o pozytywne jego przeżycie. Dlatego też spośród dziesięciu przykazań dekalogu, Pan Jezus włączył do swojej modlitwy „Ojciec Nasz” właśnie przykazanie drugie, w swym pozytywnym kształcie: „Niech się święci imię Twoje”.

Zaprzeczenie świętości Boga jest zaprzeczeniem własnej tożsamości chrześcijańskiej, a tym samym własnej świętości. Powołanie ludzi świeckich do świętości oznacza wezwanie do tego, aby żyli oni wedle Ducha, włączeni w rzeczywistość doczesną i poprzez uczestnictwo w działalności ziemskiej. „Wszystko, cokolwiek działacie słowem lub czynem, wszystko czyńcie w imię Pana Jezusa, dziękując Bogu Ojcu przez Niego” (Kol 3,17). Spełniać coś w imię Jezusa, to nic innego, jak spełniać swoje powołanie.

Drugie przykazanie stoi na straży wartości związanych bezpośrednio z ludzką relacją do Boga jako Stwórcy i Zbawcy. Obejmuje etyczny wymiar pobożności i świadectwa chrześcijańskiego, dlatego człowiek „powinien używać go tylko po to, by je błogosławić wychwalać i uwielbiać” (KKK 2143).

Przykazanie to przypomina nam o konieczności tak wielkiej miłości do Boga, żeby nawet Jego imię było otaczane wielką czcią. Właściwym sposobem posługiwania się imieniem Bożym jest modlitwa, czyli dialog z Panem. Wyrazem naszej miłości i przyjaźni z Bogiem ma też być szerzenie Jego imienia po całej ziemi. Mamy w każdym środowisku głosić Ewangelię. Modląc się i przekazując innym słowo Boże budujemy królestwo Boże, przyczyniamy się do przekształcenia i odnowienia świata przez miłość do Boga i do bliźniego. Przez modlitwę i przekazywanie Ewangelii przyczyniamy się do wyzwolenia człowieka z niewoli zła i grzechu.

Nie będziesz wzywał imienia Pana, Boga twego, do czczych rzeczy (Wj 20,7)

Ojcze nasz, który jesteś w niebie, niech się święci imię twoje (Mt 6,9)

Jak tym Słowem żyć? Przyjrzyjmy się naszej modlitwie, czy ogranicza się ona tylko do modlitwy słownej? Może za dużo gadamy, wyklepujemy pacierze bez udziału naszych myśli i serca, przez to nadużywamy imienia Pana Boga na daremno? Nasze modlitwy powinny płynąć z serca, być medytacją, rozważaniem, kontemplacją. Nie możemy traktować Boga jak skrzynki życzeń i zażaleń, ale jak Ojca, który wie co jest dla nas najlepsze, dziękować za wszystko, uwielbiać i wychwalać. Powinniśmy zaufać Bogu i przyjąć co nam daje, bo my nie umiemy się modlić - często prosimy o „kamienie i węże” nie będąc tego świadomi, a Bóg nam daje zawsze to co dla nas najlepsze. A imię Boże wymawiaj i to często w ciągu dnia w aktach strzelistych płynących z kochającego serca.

Grupa V

Świadectwo

„Święte imię Jezus, święte imię ...” tak sobie czasami nucę, bardzo lubię tę piosenkę. A w życiu nie mogę uporać się z problemem wymawiania w różnych sytuacjach: JEZU! I to nie po to, aby Najwyższy mi pomógł. Nie ma to nic wspólnego z aktami strzelistymi. Tylko wtedy, kiedy dopada mnie gniew, irytacja, złość. Od kiedy sobie uświadomiłam, że to jest złe, grzeszne, nieprzyzwoite, zaczęłam zauważać, jakie to jest powszechne. Wzywamy bardzo często Boga w sytuacjach w których nie powinniśmy tego robić. Cieszę się, że przynajmniej osiągnęłam etap przejściowy, od nieświadomego używania, do kontrolowania tego u siebie i innych. Jak u siebie z tym walczyć? Staram się kontrolować, aby w sytuacjach nagłego wzburzenia nie wykrzykiwać Najświętszego Imienia. Jest to trudne, bardzo często moje słowa są szybsze, jak myśli. Upadam, potem żałuję, ... i znowu sytuacja się powtarza. Ale walczę. I proszę Jezusa, aby mi w tym pomógł.

Jadąc niedawno pociągiem rozmyślałam nad świadectwem do drugiego przykazania. I te moje rozważania przerwała taka oto sytuacja. Grupa studentów rozmawiała ze sobą dosyć głośno. Wśród nich wyróżniał się jeden, który wyraźnie przewodził. W pewnej chwili zwrócił się wzburzony do kumpla pijącego wodę ze słowami - Jezus, a Ty nie mógłbyś ... A ten odparł spokojnie - gdybym był Jezusem, to pewnie przemieniłbym wodę w wino. Dzięki Ci Boże za takich ludzi.

Maryla, Grupa V

„Wprowadzajcie słowo w czyn” (Jk 1,22)

Duszpasterstwo osób żyjących w stanie wolnym Archidiecezji Katowickiej „Grupa 33”
www.grupa33.katowice.opoka.org.pl

LUTY 2011